

18-1817
SZENTEGYHÁZI FŐ IGAZGATÓI
HIRDETMÉNY ÉS RENDELÉS.

Az Erdélyi N. Fejedelemségben lévő minden Evangelico Reformata Eklé'siákhoz, és azoknak Esperestjeikhez 's Papjaikhoz.

A' Reformationnak, mely Saxoniában 1517^{dik} éftendő' vége felé vette kezdetét, fázados Innepe, már Német Országban, és az Austriai örökös Tartományokban, 's Nemes Magyar Országban is a' Protestánsok között, a' Császári és Apostoli Királyi Felség' kegyelmes engedelmeivel, előre meghatározott különböző napokon, minthogy mindenütt éppen azon egy időt határozni erre, a' dolog' természetéhez képest szükségtelem de nem is lehetne, meg-esvén; illő dolognak találtatott, hogy mi-is, kik az Erdélyi N. Fejedelemségben az Evangelico Reformata Vallást követjük, a' hova valamivel későbbetskére hatott ez a' bódog Világosság, mint Saxoniában, ennek emlékeztetere, más Protestáns Nemzetek' példája férént, háláadó fázados Innepet fenteljünk, mely végre, a' mingyárt következő Ujj Éftendőnek Januarius Hónapja' 11^{dik} napját tettett határozni. Mely napnak annál idvességesebb meg-inneplésére nézve rendeltetik.

1^{for}: Mivel ezen Innep Vasárnapra esik, az előtte való Vasárnapon, u. m. Januarius' 4^{dik} napján a' Papok ezen Innepet minden Eklé'siákban hirdessék-ki, elméjekre adván egy-fersmind a' Gyülekezeteknek, mely különös nagy kegyelmessége tessék-meg Felséges Urunknak ezen Innep tartásnak meg-engedéséből is minden Protestáns Alattvalóira nézve, és csak ez által is mely igen kötelezettségünk mi arra, hogy ennek meg-tartásában, a' más Vallásuak iránt való igaz Kereszttyén türeelmet, 's mindenekhez tartozó tiszta felebaráti féréteret fivünkön, lelkünkön viseljük, 's tselekedetünkkel is azt nyilvánosságá tenni igyekezzük.

2^{for}: Az Innep tartás az Isteni tisztelet által menván főképpen véghez, a' míg az Eklé'siai Tagok a' Templomba gyűlnek, a' fókott Introitus énekeltethetik mindenütt; azután pedig azon nevezetesebb Eklé'siáinkban, a' hól Collegiumaink is vagynak, az ide mellékelt A. alatti, vagy más a'hoz hasonló szép éneket harmóniával fogja el-énekelni a' Tanuló Ifjuság, a' melynek el-éneklésében elegyítettethetik, ugyan az Ifjuság által gyakoroltatható valamely ártatlan, és fívet tiszta örömrre ébreftő Mu'sika-is. A' Hármonia után, hogy az Istennek énekléssel való tiszteletébe része legyen, a' Gyülekezet-is, a' rendes Kántor után, a' CV^{dik} 'Soltárnak, mely így kezdődik: *Adjátok hálát az Istennek*, két vagy három első verseit énekelje-el.

Más Eklé'siáinkban pedig, a' fókott énekes Invocatio után a' CXIX^{dik} 'Soltárból, mely így kezdődik: *Az oly' emberek nyilván bódogok*, a' rendes Kántor után a' Nép énekeljen négy Verset.

3^{for}: A' Pap fel-menvén azután a' Prédikálló Székbe, az ide mellékelt B. alatti Imádságot elmondja és mondatja a' Gyülekezettel, melyet bé-rekeft az Uri Imádsággal. Azután az *Atya, Fiu, Szent Lélek*, vagy más hasonló szép Invocatio el-énekeltevé, fel-olvassa a' Pap Textusul a' CV^{dik} 'Soltárnak 1, 2, 3, 4, 5. Verseit, és azokhoz alkalmaztatólag Prédikátziót tart arról, mely fontos okai legyenek az emberi Nemzet', és az Anyafentegyház' igazgatásában, minden jó Lelkü Kereszttyén embernek arra, hogy az Istennek nagy nevét hirdesse, magasztalja, ditsőitse, a' téli idő' voltához képest röviden, és fontoson.

4^{ker}: Prédikátzioja' végén illendő egybe-köttetéssel vegye elé a' Pap az ide mellékelt C. alatti rövid Oratiót, és azt a' Gyülekezet előtt olvassa-fel, vagy mondja-el, semmit maga gondolataiból hozzá nem ragasztván. Mely után véget vetvén Bezdédének, az ide mellékelt D. alatti imádságot mondja és mondassa-el a' Gyülekezettel, az Uri Imádságot-is utoljára a'hoz adván a' Énekés férént. E' meg-esvén a' Gyülekezet a' rendes Kántor után el-énekli a' CXI^{dik} 'Soltár' két első Verseit, mely így kezdődik: *Hálát adok Uram néked.* Így oztán a' Pap meg-áldván a' Gyülekezetet el-botsártya.

5^{ker}: A' hol Collegiumaink vagynak, ott a' Pap nem mondja-el a' C. alatti Oratiót, hanem csak prédikáll a' ki-jegyzett Matériáról, és a' D. alatti Imádságot-is ahoz ragasztja, 's mikor a' Prédikálló Székből le-fáll, az Ifjuság hármóniával el-énekli az ide mellékelt E. alatti éneket. Mely után a' Collegiumnak Tízteletes Theologiae Professora, vagy más, fel-menvén a' Prédikálló Székbe, maga által mentől febben 's jobban ki-dolgozott Oratiót mond a' *Reformationnak boldogító tzeljáról 's idvességes következtéseiről.* Azután énekelterik hármóniával a' XCVIII^{dik} 'Soltár' első Verse, mely így kezdődik: *Énekeljete új Éneket.* —

6^{ker}: Fel-téterik, 's meg-is váratik a' Prédikátiót vagy Oratiót mondandó Tízteletes Papoktól és Professoroktól, hogy leg-nagyobb ki-telhető figyelemmel légyenek munkájoknak ki-dolgozásában, még csak egy Igét-is olyat abba nem elegyítvén, a' mi más Kereftvény Atyánkfiainak sérelmet okozhatna. A' felidség', türedelem' és ferezet' Lelke az, a' mi igaz világosságot sugározt, e' nélkül mi nem világosságban, hanem lelki sötéttségben maradnánk. 1. Ján. II: 10.

7^{ker}: Az inneplést kegyesség' munkája tézi Isten előtt leg-inkább kedvessé: melyre nézve illő lézen ezt azzal-is meg-fentelni. Minthogy pedig az alsó Fiu és Leány Oskolakra nézve, a' Közönségekben többnyire hiányosság és sok fogyatkozás tapasztaltatik, melyeken segiteni és azon apróbb Oskolákat mindenütt jobb állapotba hozni fent kötelesség; az e' végre való-adakozás hathatós ki-hirdetés által ajánltassék minden Gyülekezetekben. Az alamisna helyes fel-fzedéséről és hiteles béküldéséről az illő helyről különös rendelés tetetik: fordítása módja Egyházi köz Tanátsban fog meg-határozatni.

Költ Kolo'sváron, November' 16^{dik}
napján 1817^{dik} éftendöben.

B. Bánffi László
Gubernialis Consiliarius
és Consistorium' Elölülője.

Ajtai László
Consistorialis Secretarius.

Az Erdélyi N. Fejedelemségben az Evangelico Reformata Vallást
B. követők között, a' Reformationnak 3^{dik} Századja' Innepén
Prédikátzio előtt mondandó

K ö n y ö r g é s.

Mindenható Isten, irgalmas és kegyelmes jó Atyánk az Ur Jésus Kristusban! Örvendez és dicsőítse Istenünk sz. nevedben, és alázatos Lélekkel áldjuk, magasztaljuk véghetetlen Felségedet. Mert tsudálatos nagy jót tettél mi velünk melynek, emlékezetére hálaadó Innepet szentelünk a' máj napon tenéked. Te Uram mindenkor Atyai leg-nagyobb jósággal gondoskodtál minden Teremtéseidről, gondoskodtál kiválteképpen, mi rollunk gyarló emberekről, kiknek lelki és erkölcsi meg-világosításunkat, meg-jobbulásunkat, a' bódogító igazságoknak általunk lehető meg-esmerését, a' Kereszttyén jóságos tselekedeteknek gyakorlását, és e'képpen az örök idvességnek meg-nyerését könnyűvé tette.

Azon tsudálatos nagy változás által-is, mely ez előtt 300. éztendőkkel esett az Anyafent-egyházban, a' te Országodat terjesztetted mi közöttünk, a' Lelkiesméretnek természetes szabadságát helyre állítottad, a' mi emberiségünket nemesítő minden Tudományoknak tágas mezőt nyitottál, a' Vallásbéli értelmes buzgóságnak új erőt adtál, és azt a' tiszteletet, 's fíui félelmet, melyel minden Népek néked, és törvényes földi Uralkodóiknak tartoznak, sziveinkben újbá fel-gerjesztetted, meg-erősítetted, és ezek által minket nem csak e' múlandó élet után való dicsőösséges el-rendelgetésünkre, hanem még e' világon való Polgári és Házi Társaságnak kebelében érezhető tsendesebb, és bódogabb állapotra-is formálni, és Kegyelmesen el-készíteni kívántál.

Áldjuk és magasztaljuk oh mindenható jó Atyánk felséges nagy nevedet ezek mellett azért-is, hogy olyan idő szakára határozta öröktől fogva a' mi életünknek világi pályáját, melyben a' Kereszttyéneknek egymás ellen való gyűlölségek, a' Vallásért való üldözések, melyek az előttünk élt embereket ottan-ottan keservesen nyomták, majd mindenütt egészzen meg-füntenek. Mi láttuk ma, halljuk, és örömmel tapasztaljuk azt, a' mit a' mi Atyánk szívfakadva óhajtottak, de látni, hallani és tapasztalni nékik nem lehetett.

Te vagy oh nagy Isten, ki a' mi közelebb élt, és élő jó Fejedelmeknek szíveket mi hozzánk, és hitünk' sorsossaihoz való atyai kegyelmességre hajtottad, légyen hát azért-is örökös hálaadás tenéked, hogy minket mostani jóltévő Felséges Császári és Apostoli Királyi Fejedelmünknek, annyi sok Nemzetek' szerezett édes Attyoknak szelid, és bölts Uralkodásával bódogítottál.

Hirdettyük oh nagy Isten, a' Népek között tselekedeteidet, örömmel bezzélünk körülöttünk véghez vitt minden tsudáidról, éneklünk tenéked, és dicsőíretet mondunk tiszteletedre. Hálaadással jutnak nekünk e' máj Innepen szűnkben, azoknak az el-felejtethetlen nagy Férfiaknak, 's Fejedelmeknek neveik-is, kik a' te Lelked által vezéreltetvén, a' mi szent Vallásunkat szereztek, oltalmazták, terjesztették, és e'képpen eszközeid voltak arra, hogy Lelkeinknek igaz meggyőződése szerezett, minden háborgatás nélkül tiszteletelnők mindenható Felséges nagy nevedet.

Ne vonjad-meg oh jóltévő édes Atyánk továbbra-is mindenható óltalmazat tollunk, rendelj mindenütt, és mindenkor hatalmas Istenfő pártfogókat Lelki Országodnak terjesztésére, 's bódogítására. Tartsd-meg mindörökké virágzó békességes állapotban, dicsőösséggel környül vett mostani, és az ő áldott magvában 's Nemzetségében következő Fejedelmeknek védelmező szárnyaik alatt Hazánkat; tartsd-meg abban, és virágoztasd a' te szelimes szent Fiad, a' mi Idvezítőnk, és sz. Apostolai által hirdettetett tiszta Mennyei tudomány szent Vallásunkat, buzdítsad-fel naponként inkább-inkább annak minden követőit az Évangyéliomi bódogító igazságok, és törvények szerezett való gondolkodás és élet' módjára, hogy szentséges akaratod légyen-meg mindenkben, és a' költsönös felebaráti szerezett uralkodjék sziveinkben.

Tedd idvességessé Mennyei szent Atyánk különösön máj százados Innepünket, bocsásd-meg minden bűneinket, szentelj-meg gondolatinkat, bezzédinket, tselekedeteinket, hogy minden foglalatosságaink törvényiddel meg-egyezzenek, és azokból szent nevedre térjen dicsőösség szent Fiadnak Jésusnak nevében.

3^{dik} SZÁZADJA' INNEPÉN

PRÉDIKÁTZIO UTÁN EL-MONDANDO

R Ö V I D E L M É L K E D É S.

Minden időben és minden Nemzetnél eleitől fogva szokás volt, hogy meg-innepel-jék emlékezetét az olyan nevezetes történeteknek, mellyek az emberiség' állapottyában valaha hasznoson befolytak, és hogy tisztelettel említsék azoknak a' nagy embereknek nevét, kik az ilyen történeteknek eszközei voltak.

Az Emberi fívben vagy on ennek fundamentoma. A' háládatosság leg-főbb virtusa az emberi természetnek. Ez által meg-esméri a' jó tselekedetnek érdemét és azt a' tiszteletet, mellyel annak tartozik, érzékenyedve fizeti-le. Egy boldog következésű történetnek emlékezete, kettősen ébrezti fel a' háládatosságot. Egyik része ennek az ég felé siet, mint minden nemesebb érzése az embernek, a' másik pedig itt a' földön találja-meg tisztelete' tárgyát.

Ugy van! mikor az emberi nemzet' sorsának nagy lántzán, a' jelen valóból vissza tekintünk, és láttyuk miként fejlődött-ki a' némelykor meg-foghatatlan történetekből a' boldogabb jövő, lehetetlen ott az Isten' Atyai igazgatásának ujjait meg nem esmérni, és azokat kik a' gondviselés' eszközei lévén az emberiség' jóváért éltek 's munkálódtak, egy háládatos emlékezettel nem tisztelni.

A' Jó iránt való buzgóságnak mindenkor elevennek kell ugyan lenni, mert azok a' szempillantások, mellyekben az ember a' jó iránt érzéketlen, el vagynak veéve. Vagynak csak ugyan olyan napok, és órák, mellyekben az emlékezet, és érzés maga tüzeit egyben fedvén, egészzen magá tárgyának szenteli magát. Ez tézen valamit *Innepelni!* és csak a' tiszta buzgó érzés adja meg-valamely nevezetes napnak valóságos innepi fényét —

Ez a' nap 3^{dik} el-tölt Századja' Innepe Szent Vallásunk' mintegy ujjá születésének. Háromszor töltötte bé-már ez maga kerületét. Elöttünk-élt atyáinkfiai ezt a' nevezetes napot az Istenhez való háládatossággal innepelték! Kicsiny ugyan egy Század az örökkévalóságra, de nagy az emberiségre nézve, mert ez maga életét házadonként fámálja. Két három emberf nyom tűnik-el egy Század alatt, mint egy sebessen repülő árnyék; de a' kép, és hasznos tselekedeteken nintsen az időnek hatalma. Ezeknek emlékezete fenn marad, a' házadok' és Ektendök' ezereinek Innepére!

Hogy ezen Innepet, mellyet ditsőségesen Uralkodó Felséges Fejedelmünknek kegyes engedelmé' következéséül és Fő Elöljáróinknak rendeléséből ujjitunk-meg, annál szentebbül meg-tarthassuk, ezen két pontot kell különösen fivünkre vennünk, *hogy mit innepelünk-meg? és hogy mitsoda érzéssel innepeljük meg?*

Mit innepelünk tehát meg? A' mi mintegy ujjá született Evangéliumi Vallásunknak harmadik Századja' Innepét, mely annak nevezetes, és boldogító történetére emlékeztetvén, fel-indit az Istenhez való háládatosságra, és fel-gerjeszti azt az indulatot, hogy szívből tellyesítsük mind azt, mit szent Vallásunk, mint erkölcsi köteleességet, előnkben szab. — Végesebb az emberi ész, mintsem a' világi dolgok' follyásában, az okot a' következással mindenütt tisztán egybe-foglalhatná, mert ezt az egészet egy láthatatlan Atyai Kéz igazgattyá, és az embernek csak azt engedi meg-fogni belölle, a' mi az ő tzeljára, és köteleességére tartozik. Tehát az el-múlt idők' tükréből nem nézhetünk értelemmel egyebet, hanem csak a' mit a' történetek' bizonyos ságárai előttünk lefestenek. —

A' mi Evangeliumi Vallásunk' meg-ujulásának rövid és hiteles képe ez. A' Fő eszköz volt ebben a' nagy lelkű és méjj tudományu Luther Márton, ki a' Vittembergai, hires Universitásban a' Szent Irást, és abból a' Jé'susnak Szent tudományát méjjen belátó éfzkel és fívre ható böltsességgel magyarázta. Az 1517^{dik} Ektendőben October' 31^{dik} napján vala tulajdonképpen az a' nap, a' melyen az első lépés meg-tétetett. Melancthon az ő felid lelkű baráttya, sem tudományának, sem fáradtságának ezen tzelnek el-érésében, nem kedvezett. Tíztelettel áll hát az ő neve ezen történet' historiájában a' Lutheré mellett; és, tíztelettel emlittetik a' mái napon-is. Két Ektendővel annak utánna u: m: 1519^{ben} a' Nemes Helvétusoknál-is, a' derék Zvinglius által ezen munka meg-indittatott, későbbre Calvinus János által, kit fel-emelkedett Lelke, és széles tudománya egy ilyen dolog ki-vitelére készfzét terrek vala, végre hajtattott. Innet jött által mi hozzánk-is.

Sok Nemzetek, és Fő hatalmasságok ezen Evangeliumi tudományt bé-vévén, hogy a' Világ előtt meg-bizonyítsák azt, hogy ezen tudománybéli meg-ujjítás által a' Jé'sus' szent Tudományától nem csak leg-kisebbet el-nem távoznak, sőt éppen egyedül csak a' Szent Irást akarják Vallássok' Kútfejének tartani, tehát Augspurgban, az 1529^{dik} Ektendőben, a' Felséges V^{dik} Károly Tsászár' előll ülése alatt, tartott Imperiumi, Diétára, a' magok confessiojokat vagy közönséges hit le-tételeket bé-nyujtották. Az idő' körülállásaitól jött némely akadályoknak el-háríttatása után, ugyan Augspurgban az 1555^{dik} Ektendőben a' Felséges Ferdinánd Tsáfár előllülése alatt, ezen dologban tartatott Ország gyűlésén, a' Vallás' dolgában, a' Lelkiesméret szabadsága, (mivel azt az Isten-is szabadnak akarta lenni) meg-esmérterett; és meg-engedtetett, hogy ki-ki maga belső meg-gyöződése fzerént, a' mely Vallásban vigasztalásár, és idvességét reméli, azt szabadon, és minden külső akadály nélkül gyakorolhassa. —

Ugyan ezen kegyes végzés, a' Vestpháliai hires békességben melly 1648^{ban} az Europai Statusok közt körtetett, és a' mely az Europai egyarányuság alkotványa' fundamentumává lett, meg-ujjittatott, meg-erősített, és azoltától fogva ennek épsége, és fenn-álhatósága minden kétségen kívül tétetett.

A' mi édes Hazánkban-is ezen Evangeliumi tudomány csak hamar el-terjedvén, a' 16^{dik} Század' közepén tökéletesen bé-vétetett. — Ez olta ennek fenn álhatósága és más szent Vallásokkal való jusbéli egyenlősége, mindenkor törvényesen-is meg-esmérterett, és erősített, és mind e' mái napig ditsösségesen Uralkodó Felséges Fejedelmeinktől, kiknek Fő gondjok népeiknek boldogsága, volt jussaiban meg-tartatott, és oltalmaztatott.

Evangeliumi Vallásunk' ezen történeteinek meg-esméréséből önként foly annak által látása, hogy *mitsoda érzésekkel kellessék ezen napot meg-innepelnünk?*

Egyik Fő kötelességünk itt, az Isten iránt való buzgó háládatosság. Mikor az emberi fívr az Istennek bölts igazgatását a' Világ' történeteiben meg-bizonyítva láttya, nem lehet hogy ne imádja azt az Atyai Kezet, mely valamint az egyes embernek, úgy az egész emberi nemzetnek-is sorsát maga tzeljára vezérli. Ha háládatossággal tartozunk az Istennek még azért a' lehelletert-is, mellyet bé-fívrunk, mennyivel inkább azokért a' ki-jelentett igazságokért, melyek minket az örökéletre vezetnek? mennyivel inkább a' Vallásnak azon szent sugáraiért, melyek ebben az életben utat mutatnak, a' halálban pedig vigasztalásul szolgálnak?

De ennek a' háládatosságnak élő és munkás háládatosságnak kell lenni. A' Szívnek vallása a' jó tselekedetben mutassa-ki magát. Ha valamely nap fel gyujthattya a' vallásos érzéseknek szent tüzét, ez az Innep kétszeresen tselekedje ezt, — ! A' Vallás mint tiszta erkölcsi Tudomány tézi boldoggá itt létünket, tsendessé a' halált, és bizonyossá a' jövendő életet. — ! A' melly ember meg-van gyözödve arról, hogy ő minden tselekedeteit az Isten előtt vízi véghez, az ollyannak soha a' jóra való tüze ki nem alszik, és semmi az ő bátorságát meg-nem háboríttya. —

Terjezzétek-ki ezt házatok' népére! tegyétek azt a' tífra élet', és békesség lak-
helyévé Neveljétek olyan gyermekeket, mellyekért a' maradék áldjon meg-titeket!
Terjezzétek-ki ezt a' Hazára! mert a' jó tselekedet mentől többet foglal magában, an-
nál nemesebb. Terjeszszétek-ki ezt a' Haza' Fejére, az Uralkodó Felségre! mert az
Istent félő Vallásos ember, egyszersmind a' leg-búzgobb Hazafi, leg-hivebb Jobbágy,
és legg szentebb erköltsü Polgár-is.

Ez az Innep, melyet a' Vallásos érzéseknek elő-mentére tartunk, légyen éppen
azért a' türelemmességnek Innepe-is.

Ha előttünk nevezetes az az idő pont, melyben a' Vallás' dolga, kinek-kinek szabad
meg-győződésére bízott, másban-is tehát a' lelkiismeret' szabadságát, mint Fő kin-
tset, tartsuk bántathatatlannak. A' Jé'sus' tudománya ugy-is a' közönséges feleretnek
tudománya, ha meg-tagadnók ezt mástól azért, hogy velünk nem mindenben egy ér-
telemben vagyon, akkor nyilván a' Jé'sus' tudományának lelke ellen, tselekednénk.
Távol tehát a' türelemtelenségnek még csak az árnyéka-is! meg-motskolná ez a' Ke-
resztyénnek nevét, és meg-homályosítaná ennek a' napnak innepi fényét. — Távol
töllünk a' feleretlenségnek még csak gyanuja-is! Hogy tífrelhetné igazán a' véghesterlen
jóságu Istent az, a' ki-ennek Fő törvényét az emberi feleretet, értelembéli külömb-
ségért meg-ronáná? A' mi Idvezítőnk maga-is ezt a' meg-esmérterő jelt tette a' Ke-
resztyénekre nézve. *Arrol esmérnek meg-titeket, hogy az én tanítványim vagytok, ha fere-
titek egymást, valamint én-is ferelettek titeket.*

Utoljára adjunk egy fives emlékezetet az előttünk élt derék és kegyes embe-
reknek, kik az emberiség' javára hathatósan munkálódtak. ! Mondjunk áldást különösön
a' Népeit híven felerető, és költsönösön ferettetett Felséges Fejedelmünkre, a' ditsős-
ségesen Uralkodó I. FERENTZ Császár és az ő egész Császári házára. Boldogság
rogyogjan az ő földi Koronája felett, mely légyen élő képe az ő Mennyei Koronájá-
nak! Hálaadás az örökké valónak! Ditsőség Mennyen, és Földön a' Mindenható Szent
Felségnek, mind azokért a' jókért, mellyeket mi hozzánk mutatott. — !

Amen.

D. A' Prédikáció és Elmélkedés után való Könyörgés.

Mi Urunk Jé'sus Kristusnak ditsőséges Sz. Atyja, és minékünk-is ő általa fereelmes
édes Atyánk! Áldunk és ditsérünk tégedet, hogy módot főlgáltattál mostan minékünk
arra, hogy mi, mint az Evangyéliom' világával a' lelki szabadságra el-hivattatott Tagjai
az Anyafentegyháznak, ezen el-hivattatásunk' emlékezetére tenéked örvendetes Innepet
fentelhetnénk. Áldjad és fenteljed-meg oh jóltévő Isten továbbra-is ezen Inneplésünket
egész életünkkel egytemben, áldjad és fenteljed-meg közönségesen az Evangyéliomi fent
és kegyes életre törekedőknek Társaságát, a' kerefityén Anyafentegyházat, neveljed na-
gyobra mindenütt, még a' pogány vakságban lévők között-is fűntelen annak határait,
faporítsad mind világ végezetéig igaz tagjait. Adj annak időről időre munkás, tudos,
és hűséges lelki Pátrorokat, kik a' tífra Evangyéliomi tudományt mindenkor, és min-
den népeknek nyelvén előmenetelesen hirdessék. Gyarapítsad jó Istenünk mindenütt, és
e' mi Hazánkban-is, a' Fő és alsóbb rendü Oskolákat, gyűjts nagyobb nagyobb világos-
ságot naponként ezek által az emberi értelemnek 's okosságnak, hogy a' hibás vélekedé-
sek kevesedjenek, a' boldogító igazságok pedig terjedjenek, és a' fívekben fűntelen méj-
jebb méjebb gyökeret verjenek mind addig, mig azon boldog jövendőre el-juthat az embe-
ri nemzet, mikor mindenek tégedet egyedül esmérnek lenni igaz Istennek, és a' kit el-bo-
tsátot-

tsátottál a' Jé'sus Kristust, és a' felebaráti szeretetre nézve, az egyéb áránt külömböző vélekedések között-is egy akol, és egy Pástor léhen.

Add-meg nem sokára oh Mindenható Isten, minden népeknek a' föld kerekiségén, az értelembéli meg-világosodást, és a' Lelkiesméretbéli szabadságot, hogy a' te Lelki Országodból kiirtatván minden Vallási gyűlölség, mindnyájan egy mást szeressék, és szívbeli meg-győződéssel tiszteljenek tégedet úgy, a' mint fent igédben magadat imádatatni és tiszteltetni rendelted.

Áldjad és fenteljed-meg oh minden áldásoknak Attya a' Lelkiesméretbéli szabadságnak minden pártfogóit, a' te fel-kentyeid légyenek mindenütt hív védelmezői a' te tisztettednek, és gyámolai Anyafentegyházadnak. A' te kegyelmed minden Lelki és testi áldásoknak bővőségével nyugodjék-meg leg-nagyobb mértékben kiváltképpen a' mi Felséges Uralkodó Fejedelmünkön, nyujtsad még sok esztendőkre boldogul, és tennesz békességben, az ő reánk nézve-is oly drága életér, vedd körülül ötöt bölts Tanácsosokkal, és boldogítsad minden renden lévő leg-hűségesebb szolgákkal, tartsd meg az ő mi hozzánk való Királyi kegyelmességét, és Atyai jóságát. Légy oh jó Isten a' mi Felséges Császárnénkal Korona örökösünkkel, az egész Császári Királyi Házhoz tartozó minden felséges Hertzegekkel és Hertzeg Affzonyokkal. A' böltsesség, Igazság, és jószágos tselekedetek, a' népeknek szeretete, az erő, és hatalom maradjanak mind végig tulajdonai ezen felséges Uralkodó Háznak.

Áld-meg oh nagy Isten a' mi Hazánknek fő Igazgató Tanáttsát, annak mindennek szeretetére magát már régen méltóvá tett nagy böltsességű és kegyességű Elölülőjét, a' több nagy méltosága és tekintetű fő és alsóbb rendű Tagokkal egyetemben. Álgymeg-mi közöttünk minden Tisztviselőket, felsőbb és alsóbb Törvény Székeket, hogy mind azok a' mi igazságot szerető kegyes Fejedelmünknek légyenek méltó szolgái, az igazságnak kemény válogatás nélkül kiszolgáltatói, a' jó rendnek fentartói, és a' jó erköltsisegnek orzoi.

A' mi Gyülekezeteink, Várossaink, Falunk, és Háznépünk között lakozzék mindenkor az idvességes fenyték, Igaz Isteni félelem, forgalmatos munkásság, az élet fen tartása eszközeiben való bövség, az egyetértés, szeretet, és állandó békesség; halgass meg Szent Fiad' nevében.

Amen. Mi Atyánk 's a' t.

A. Hármoniával mondandó Énekek,

Első Ének.

1. Egy meg-foghatatlan Valóság tartya kormányát
Ez egész Világnak, e' hordozza a' teremtés' nagy alkotmányát.
Az egészt, úgy mint a' részeket, ez igazgattya,
Tsupa szeretetből 's boldoggá tételből áll az ő szent akarattya,
Köz, jó édes Atya.

Tud minden dolgokat — régen el-múltakat — a' jelen lévőket — minden jövődöket
a' sors, a' történet — a' leg-kissebb eset — szent parantsolattya.
Kis égi tüzeknek — tetfzö nagy testeknek — ki-mért járásokat — rendes forgásokat —
úgy a' setétséget — el-rejtett méjjséget — El csak ő láthattya.

Mind

Mind azt a' mi a' természetnek rendje szerént esik, mind azt ő miveli, azt úgy
ő rendeli — *kötetlen* tetszéséből;

Ugy mind azok a' változások-is melyek az erköltsi világban történnek, valyon honnat
jönnek? hanem rendeléséből.

Isten! ezt az erőt, ezt a' mindent tevőt, csak te benned tiszteljük,

Benned Uram kinek, nagy ditsőséginek mértékét nem képzeljük,

Nem; régedet mi véges emberek meg nem foghatunk;

De le borulással, földre hajolással most és a' míg élünk, imádunk,

Ditsöitünk, 's áldunk.

2. De áldunk főként azon jóltévő változásban,

Mely ez előtt három Századdal esett a' tölled adott Szent Vallásban.

Választottidnak erőt és hatalmat te adtál,

Hogy tanítsanak úgy, a' hogy az Idvezítő által tanítottál

valaha 's szóllottál.

Fő adományodat — szent tudományodat — nem meg-jobbitani, — csak meg-tisztítani —
tisztá kútfejére — szent eredetére — ujra vissza vinni,

A' holt szeretetet — fel melegíteni — jobb esméreket — szélyel terjeszteni, mind
ezekre őket — a' nagy Jóltévőket — tetszett néked segíteni.

E' kegyelmed az, a' melynek magasztalására ide e' szent helybe, gyűltünk most, a'
melybe mindég egygyütt vagy velünk.

És itt egyszersemind azoknak a' nagy embereknek emlékezetekre, és tiszteletedre, nagy
Innepet szentelünk.

Uram segedelmed, Isteni kegyelmed, legyen mellettünk ebben

A' háladással, öröm kiáltással teljes ditső Innepben,

Erősítsd 's tartsd meg e' nagy munkád gyümölcsét Benned,

Nagy szeretetedből — atyai kedvedből, tedd hogy legyen idvességes nekünk

Százados Innepünk.

E.

Második Ének.

1817

Isten! Istene a' világosságnak!

A' jónak, szentnek 's az igazságnak!

Tölled függ Uram minden mi lépésünk,

Szent kezeid vezérlik menésünk.

Te adsz az embereknek módokat,

Hogy eszközöljék boldogságokat,

Te áldasz — te segítel minden jókat,

Te viszed-ki fel-tett szándékjokat.

2. Azért áldunk mi-is Téged mindenért,

A' mit tetrél a' véges emberért.

Szent Vallásunknak világosságáért,

Annak apostoli tisztaságáért.

Uram! tartsd fenn tovább-is kegyelmed

Felettünk, 's terjeszd-ki védelmed

Légy erősség nekünk — oh légy óltalom,

Fedezz — fedezz mennyei hatalom.